

ŞİİR KÖŞESİ

FİRE VEREN COĞRAFYADA

*bir düğün gecesi mardin'de çektiğimiz resim
benden söz eder
yüzüm, bu öksüz ülkenin bütün sabrını kusanmış
örtülmüş perdeleri gülümsemenin*

demek mardin'de biraz akşamış

*o kent hâlâ albümlerden, kadir'den ve lütfü'den
birisi sevgilisi tutuklu bir genç kız kederinden
birisi gidilemeyen kentlerden, nar mevsiminden
söz eder...*

*ve yürürüz
yürümek her bahar papatya kokularıyla sarhos
sonra merakla açtığım mektup:
"çankırı cezaevi, görülmüştür", kadir'den;
zarfta o düğün gecesi mardinli resim
ve bir hükümlü merhaba bizden söz eder*

*öylesine çoktuk ki ve çoktu kadir
daha çoğaltır kendini taş odalarda
her geçen gün fire veren bir coğrafyada...*

Yılmaz ODABAŞI

ÇAĞCIL SÖYLEN

*Aksam savaş alanına çöktüğünde
Düşmanlar yenilmmişti
Telgraf tellerinin tınıları
Haberi uzaklara taşıdı*

*Dünyanın bir ucunda için için yandı
Bir haykırış, gökkubbede parçalanarak
Bir çılgılık, çılgın ağızlardan taşan
Ve esrik göğü aşan.
Bin dudak ilençle soldu
Bin yumruk, vahşi bir öfkeyle sıkıldı.*

*Dünyanın bir başka ucunda
Bir sevinç, gökkubbede parçalanarak
Büyük bir sevinç, bir eğlence, bir çılgınlık
Rahat bir soluklanma, gerinme
Bin dudak eski bir duayı söyledi
Bin el inançla birleşti.*

*Gecenin geç saatlerinde
Sayıyordu telgraf telleri
Savaş alanında kalan ölüleri-
O zaman dost ve düşman sessizleşti.*

*Yalnız analar ağladı.
Her iki yanda*

Bertolt BRECHT

ŞİİRDE

*Önce şiirde sevdim kavgayı
Özgürlüğü kelime kelime şiirde
Mısra mısra sevdim yaşamayı
Öfkeyi de sevinci de
Senin ışıklı günlerin
Benim iyimser dostlarım
Hepsi hepsi şiirde
Ne varsa yitirdiğim
Bütün bulduklarım şiirde
Kafiyeden önce gelen
Sevgilerimiz mi sade
Sürgün de var
Hapis de*

Rıfat ILGAZ

*ŞİİR
KÖŞESİ*